

OLIMPIADA DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ
Etapa județeană - Galați

19 martie 2022

Clasa a X-a

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Lucrările în care eseul/răspunsurile sunt precedate de titlu și/sau motto vor fi notate cu zero puncte.
- Timpul efectiv de lucru este de trei ore.
- Punctajul total este 100 de puncte.
- Nu se acordă puncte din oficiu.

Citește cu atenție textele de mai jos:

A.

Câțiva pași de la drum el dete peste o grămadă adunată împregiurul unui foc de vreascuri. Unii ședea pe jos, iar alții steteau în picioare, dar toți ascultau neclintiți cântecul unui moșneag ce ședea pe un fedeleș de lângă foc. Era cântecul lui Novac. Iorgovan îl mai auzise, par' însă că nu tot astfel, și se necăjea că nu poată să-l audă destul de bine în gălăgia cea mare.

În dosul lui un fluieraș și un lăutar cântau Ardeleana, iar un flăcău de cei cu gura spartă luase cinci fete și le juca. Lumea adunată împregiurul lor izbucnea la toată șotia lui în hohote și iar se stăpânea, ca nu cumva să-i scape vreo vorbă pe neauzite.

Iorgovan, auzind chiotul și hohotele, se-ntoarse în călcâi, apoi tresări, rămase o clipă nemișcat și se dete câțiva pași înapoi.

Îi trecuse ca o săgeată prin inimă: una dintre cele cinci fete era Simina.

Nu! nu era Simina; era numai o pădureancă, o fată, și pădurencele și fetele mai ales pe la miezul nopții seamănă unele cu altele.

Dar dacă nu era Simina, putea să fie, era un lucru firesc să fie.

Trecuseră luni de zile de când n-o mai văzuse în gândul lui; știa numai c-a văzut-o, știa cum fusese, dar nu mai simțise acreala de care i-a fost cuprins tot sufletul în timpul cât a stat dânsa la Curtici; acum, dimpreună cu oamenii de la păduri i se ivi și chipul Pădurencii, și simțământul de acreală, nu amărăciune, acreală, ca și acreala vinului stătut de fiert și încă nelimpezit. Cât a stat dânsa la Curtici, zâmbet în fața lui nu s-a ivit, mâncarea lui n-a fost mâncare și somnul lui n-a fost somn, și totuși de câte ori era vorba de plecarea ei, îi venea să răcnească și-și înfigea ghearele în șolduri. Era grozav lucru când vrei să nu voiești ce vrei și simți că nu poți voi nimic, ci te duce altul după cum te poate. Și lucrul ăsta grozav îl simțea Iorgovan și acum.

Tremură tot drumul.

N-ar fi voit să deie față cu dânsa, dar voia s-o vadă, s-o găsească, să afle dacă e aici ori nu, pentru ca nu cumva să-l zărească ea pe el și să se lege de dânsul. Și fiindcă sufletul îi era plin de dânsa, oriunde se uita, tot pe dânsa o vedea, și de câte ori se-ncredința că tot nu e dânsa, iar o vedea în altă parte.

Trecuse-n lung și-n lat, în cruciș și-n curmeziș, mergând la început îngrijat și fricos și apoi mai iute și tot mai iute, dând cu cotul la dreapta și la stânga și vârându-și mereu capul printre oameni.

– Pe cine cauți, câmpiene? îl întrebă un flăcău.

Iorgovan rămase încremenit.

– Eu? pe nimeni, răspunse el. Am venit și eu să văd.

Se dăduse de gol, se făcuse de rușine, își arătase slăbiciunea.

Dar de unde-l cunoștea pădureanul?

De unde? De pe port!

– Dar prost mai sunt! strigă el.

Fieștecare sat are portul lui: n-avea decât să caute un zâmban, pentru ca să afle de la el dacă Simina este ori nu aici.

Nu era Simina și nici nu era vorba să vie.

Nu era, știa că nu poate să fie, dar el, cu toate aceste, o vedea mereu; se uitase parcă prea cu dinadins în soare și îi scăpărau ochii.

În zadar! O Simină, o pădureancă era pe lumea aceasta, și de aceasta el nu putea scăpa; se temuse că o va găsi aici, iar acum, după ce știa că nu o poate găsi, era nemângâiat și-i venea să plece drept la Zimbru.

Ioan Slavici, *Pădureanca*

B.

Sunt un om complicat sau, ca să spun mai puțin favorabil despre mine, încurcat. Nimic nu se rezolvă simplu. Pentru o chestiune neînsemnată, am nesfârșite ezitări. Nu mă pricep să merg pe drumul drept, ocolesc. Găsesc mai multe mijloace posibile și nu mă pricep ce să aleg. Sunt politicos mai mult decât trebuie, mulțumesc, dacă se ocupă cineva de mine, atât de mult că incomodez. Mă ascult când vorbesc și nu sunt încântat de vorba pe care o spun. Îmi acopăr timiditatea cu unele istețimi nepotrivite. Nu știu cum să mă port cu vecinul, sunt prea umilit sau prea pretențios. Monologhez pe ascuns și cineva mai pretențios poate să mă învinuiască de lipsă de sinceritate. Multe artificii pentru cel mai mic gest. Nu mă pricep să limpezesc, „da“ sau „nu“. Fac o paranteză, căci un gând nou s-a intercalat, totdeauna conținând în el un chin. Povestind ceea ce s-a întâmplat odinioară, eu fac constatări de ceea ce se va întâmpla chiar în momentul povestirii. Sunt gelos, ridicol de pretențios. Mă doare dacă iubita mea, vorbind cu mine, nu mă ascultă atent, dacă mă întrerupe cu o preocupare străină, dacă privește mai multă vreme pe un al treilea care vorbește cu noi. Nu e nevoie de fapte însemnate, o nuanță care nu-mi convine mă distruge. Dar sunt orgolios, nu mă plâng, mă fac că nu observ. Mă retrag în mine și las să creadă ceilalți orice, de altfel cu destulă modestie, ca să nu-mi închipui că ceilalți s-ar ocupa de cazul meu. Dacă iubita mea ar avea aceeași psihologie, ce mult ar trebui să sufere din pricina mea! Căci nu vreau să fiu părăsit nicio clipă, dar nu vreau să mărturisesc pretenția mea, dimpotrivă, mă prefac că asta n-are nicio importanță pentru mine. Aș vrea să-i pun Daniei câteva întrebări: „Cine a mai fost în viața ta înainte de a mă cunoaște, și cât a fost?“ Dar n-am curajul să întreb direct, scot concluzii nesigure din vreo vorbă întâmplătoare, rămân mereu în același loc dureros. Dania cu gusturile ei nesigure îmi întreține temperamentul meu. Ea nu se pricepe să răspundă întreg.

Dania mi-a dat de 1 martie un telefon mic cât un degetar, un mărtișor. Are și receptor, și chiar loc pentru numere. De el e legată o ață roșie împletită cu alb, la capăt cu o fundă. Mi-

am atârnat mărtişorul pe covorul de lângă divan. Iată că am și eu un telefon în camera mea. Veche dorință! Căci văd cartea de telefon atât de încărcată, și totuși numele meu nu încap acolo. În fiecare zi trebuie să vorbesc de la un telefon străin. Sunt ore când nu mă cheamă Dania și când nici eu nu pot s-o chem. Atunci pot întreba jucăria mea: „Alo, Dania, ce faci? Ți-e dor de mine? Ți-s drag?” Trebuie să mă deprind cu ideea că nu-mi va răspunde nimeni

Anton Holban, *Jocurile Daniei*

Subiectul I

30 de puncte

Răspunde, pe foaia de concurs, la fiecare dintre următoarele cerințe:

1. Prezintă comparativ perspectiva narativă din cele două texte. **6 puncte**
2. Numește o funcție a limbajului care se manifestă în ambele fragmente și ilustrează-o cu câte un exemplu din fiecare. **6 puncte**
3. Explică rolul expresiv al alternanței timpurilor verbale în textul A. **6 puncte**
4. Prezintă o diferență între cele două texte la nivelul registrului stilistic. **6 puncte**
5. Exprimă-ți opinia despre semnificația secvenței:

Aș vrea să-i pun Daniei câteva întrebări: „Cine a mai fost în viața ta înainte de a mă cunoaște, și cât a fost?” Dar n-am curajul să întreb direct, scot concluzii nesigure din vreo vorbă întâmplătoare, rămân mereu în același loc dureros. Dania cu gusturile ei nesigure îmi întreține temperamentul meu. Ea nu se pricepe să răspundă întreg. **6 puncte**

Notă! Niciun răspuns nu va depăși 100 de cuvinte.

Subiectul al II-lea

35 de puncte

Scrie o continuare de 150-300 de cuvinte pentru unul dintre cele două fragmente, la alegere. Vei avea în vedere respectarea particularităților stilistice ale textului pentru care ai optat.

Notă!

Pentru **conținut**, vei primi **30 de puncte**, iar pentru **redactare**, vei primi **5 puncte** (utilizarea limbii literare – 1 punct; logica înlănțuirii ideilor – 1 punct; ortografia – 1 punct; punctuația – 1 punct; respectarea precizării privind numărul de cuvinte – 1 punct).

Subiectul al III-lea

35 de puncte

Scrie un eseu de 600-900 de cuvinte despre **iubire ca oglindă a sinelui**, pornind de la cele două fragmente citate și valorificând experiențele tale culturale (literatură română și/sau universală, arte plastice, muzică, cinematografie etc.).

Notă! În elaborarea eseului, vei respecta structura textului de tip argumentativ: *ipoteza*, constând în *formularea tezei/ a punctului de vedere* cu privire la temă, *argumentația* (cu 3 argumente/ raționamente logice/exemple concrete etc.) și *concluzia/sinteza*.

Pentru **conținutul** eseului, vei primi **30 de puncte**, iar pentru **redactare**, vei primi **5 puncte** (utilizarea limbii literare – 1 punct; logica înlănțuirii ideilor – 1 punct; ortografia – 1 punct; punctuația – 1 punct; respectarea precizării privind numărul de cuvinte – 1 punct.)